



תפ"ח 50902/06/17 - מדינת ישראל נגד איתמר סויסה

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 50902-06-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
איתמר סויסה
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובגדר הסדר טיעון, בעבירת חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, בעבירת חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, בעבירת שיבוש הליכי חקירה לפי סעיף 244 לחוק, בעבירת נהיגה ללא רישיון בתוקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש). ואלה המעשים: ביום 10/6/17, בשעות אחר הצהריים, נהג הנאשם בקטנוע, ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא קסדה במעין "עין לבן" בסמוך לגן החיות התנכ"י בירושלים. באותה העת ובאותו מקום נכחו המתלונן וחבריו, אשר ישבו סמוך למעין. הנאשם נהג על הקטנוע במקום באופן פרוע אשר הטריד וסיכן את הנמצאים במקום. הנאשם הרכיב על הקטנוע את ידידתו אשר ביקשה לרדת מהקטנוע נוכח נהיגתו הפרועה. באותו שלב, מספר מבטים שהיו במקום, ביניהם י', העירו לנאשם מספר פעמים על נהיגתו הפרועה בקרבתם ועל כך שבמהלך זאת העיף הנאשם אבק וחול לעברם. הנאשם התעלם מפניות אלה והמשיך לרכב במקום הסמוך ל-י' וחבריו. נוכח כך, י' קם והתקדם אל הנאשם אשר נסע לעברו של י' עד שעצר ממש בסמוך אליו. י' סימן לנאשם לעצור, ביקש ממנו לעזוב את המקום ואף משך אותו מהקטנוע. בתגובה, פרצה קטטה בין השניים במהלכה הפרידו חבריהם של השניים בין י' לבין הנאשם. לאחר מכן שב י' לשבת עם חבריו והנאשם הורחק מהמקום על ידי חבריו. תוך כך, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לדקור את י' למוות. הנאשם שב על עקבותיו, התקרב אל י' וחבריו כשהוא צועק לעבר י': "**אני ארצח אותך, אתה בן אדם מת היום, אני אזיין אתכם, אני אהרוג פה את כולם, אני אדקור אתכם**" וקרא לעבר חבריו: "**תביאו לי סכין, תביאו לי סכין**". משלא הייתה ביד הנאשם סכין באותו שלב, הרים אבן והתקרב אל י'. י' ניסה להרגיע את הנאשם ואמר לו: "**אחי, אחי לא צריך אבנים**". לאחר מספר דקות, נטל הנאשם סכין מטבח בעלת להב משונן



באורך 10 ס"מ השייכת לחבריו. הנאשם התקרב אל י' ואל חבריו אשר עמדו לעזוב את המקום, רץ לעבר י', כאשר הסכין מונפת בידו, ובעמדו, כשפניו מול פני י', דקר הנאשם את י' דקירה אחת, חזקה, בחזהו. בהמשך, דקר הנאשם את א', חברו של י', בגבו, בתנועה חדה וחזה. לאחר מכן הנאשם נטל חולצה החביא בה את הסכין ועזב את המקום. כאשר הנאשם עמד לצאת מהמקום הוא ראה שוטר מג"ב (שהוזעק למקום) מגיע לעברו, והנאשם השליך את הסכין במטרה להעלימה, והחל לברוח. הנאשם עוכב על ידי השוטר אולם נמלט ממנו ונעצר לאחר מכן. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו לי' חתך בצד ימין של החזה אשר גרם להיקוות דם בריאה ולדימום חיצוני רב אשר גרם לירידה משמעותית בלחץ הדם והוא נזקק לטיפול רפואי על ידי החדרת מספר נקזים לבית החזה ולריאה ולמנות דם.

2. הנאשם הנו כבן 25, בעברו שש הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים, אלימות, איומים, החזקת סכין, עבירות רכוש והוא נדון, מספר פעמים, לעונשי מאסר לתקופות של 9, 12, 8, 12 ו- 15 חודשים (בין השנים 2010 ועד 2014). כמו כן, לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של שישה חודשי מאסר.

3. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם התמודד עם קשיי למידה, למד במסגרות חינוך מיוחד, מגיל צעיר חבר לחברה שולית, החל להשתמש באופן מזדמן בסמים. משפחתו מקיימת אורח חיים חרדי, הנאשם מוכר לשירות המבחן מאירועים קודמים. הנאשם, במסגרת מעצרו, הביע רצון להשתלב בקהילה טיפולית. לדבריו, הוא ביקש, עובר למעצרו, לערוך שינוי יסודי בחייו דרך עבודה עצמית. שירות המבחן התרשם מדפוסי אלימות שעומדים במרכז הבעייתיות בהתנהלותו וכי אינו סובל מבעיית התמכרות. הנאשם קיבל אחריות לפני שירות המבחן וטען כי היה שתוי ועל כן פעל באופן בלתי שקול ואימפולסיבי וביקש להשתלב בטיפול במסגרת בית הסוהר. שירות המבחן, לאור גורמי הסיכון והסיכוי וההערכה כי לנאשם אין הכוחות הנדרשים להשתלבות בטיפול מחוץ לכותלי בית הסוהר, המליץ על בחינת התאמתו לתהליך טיפולי ייעודי לעניין דפוסי האלימים והשימוש בחומרים ממכרים, במסגרת מאסרו.

4. בנוסף, הומצא תסקיר נפגע עבירה הנוגע עם י'. לא זה המקום לפרט האמור בו. נאמר רק כי י', רווק, כבן 22, שירת בתפקידים פיקודיים בצה"ל בחטיבת גבעתי, ואינו עובד מאז פציעתו. מאז החלמתו הפיזית, שארכה כחודשיים ומחצה, לא חזר לעבודתו. התסקיר מפרט כי י' נפגע באופן קשה ומשמעותי, במיוחד מבחינה רגשית, כתוצאה מהאירוע, הפגיעה משליכה על כל רבדיו חייו וגורמת לו לחרדות, הכל כמפורט בתסקיר.

5. **ב"כ המאשימה** הפנה לעברו הפלילי של הנאשם ולמאסר המותנה הרובץ לפתחו. נטען כי הנאשם פגע בערך המוגן של שלמות האדם וכבודו, עשה שימוש בסכין ליישוב סכסוך. על בית המשפט להירתם למיגור תופעת האלימות. י' נפגע באופן קשה ביותר וסובל מאז מטראומה וחברו נפגע אף הוא ולאחר מכן הנאשם אף נמלט מהשוטרים. נטען כי המתחם הראוי נע בין 8 ל- 11 שנות מאסר, ועל הנאשם יש לגזור עונש לתקופה של 10 שנות מאסר, זאת כפי שעולה משורת פסקי דין אליהם באה הפנייה, בנוסף להפעלת המאסר המותנה, פסילת הרישיון הנהיגה, פיצוי משמעותי לי' ופיצוי לא'.



6. **הסנגור**, בטיעונו, לא התכחש לכך שעל הנאשם להיענש בחומרה, אולם טען כי יש לזכור כי היה זה י' שהפעיל אלימות לראשונה, בכך שעצר ותפס את הנאשם ולכך יש ליתן משקל משמעותי כפי שניתן במקרים אליהם הפנה. נטען כי הנאשם לא תכנן את המעשה, הגיב לאלימות שהופעלה נגדו, נסיבות חייו קשות, זו הפעם הראשונה שהוא מקבל אחריות על חייו ומביע רצון אמיתי לשיקום. נטען כי המתחם הראוי הוא 3 עד 5 שנות מאסר ובאה הפניה לפסיקה שנטען כי הנה תומכת בכך, והתבקש לקצוב עונשו בתחתית מתחם זה.

הנאשם הוסיף כי הוא מקבל אחריות על מעשיו, הוא צעיר ומבקש לשקם את חייו, מבקש לעשות שינוי ומבקש סליחה. במכתב שהוגש על ידו בהמשך, פירט הנאשם את נסיבות חייו הקשות, הרקע המשפחתי המורכב בו גדל ורצונו לעלות על פסים שיקומיים.

דין ומסקנות

7. העיקרון המנחה בענישה, עקרון ההלימה, דורש קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשם הנאשם, ובין סוג ומידת העונש (סעיף 40 ב' לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם העונש הראוי ולאחר מכן למקם עונשו של הנאשם במתחם. סעיף 40ט' לחוק מתייחס לשאלת התקיימות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת השפעתן על חומרת המעשה והאשם. בענייננו, הנאשם, בהגיעו למקום, לא היה מצויד בתוכנית עבריינית שנועדה לפגוע ב'. אולם, לאחר התגרה שפרצה, ולאחר שחבריהם של שני הצדדים הפרידו ביניהם ולאחר שמלכתחילה הנאשם לא היה מצויד בסכין, הנאשם רקם תכנית בגדרה מצא סכין, ושב אל י' ופגע בו באופן קשה, ולאחר מכן כיוון הסכין אל א' ופגע אף בו. יצוין כבר עתה כי יש לדחות את הטעון לפיו י' היה זה שפתח את מעגל האלימות: מלכתחילה התנהג הנאשם באופן פרוץ ואף סיכן אחרים שבילו בקרבת המעיין. נסיעתו הייתה כה מסוכנת שאף ידידתו ביקשה לרדת מהקטנוע עקב כך. פניות המתלונן וחבריו שיחדל ממעשיו - לא נענו. הנאשם התעלם מפניות אלה וחזר על מעשיו. נוכח כל אלה ניגש אליו י' וביקש ממנו לעזוב את המקום ואף משך אותו מהקטנוע. בשלב זה, ומשהחלה קטטה בין השניים, הורחקו הצדדים זה מזה על ידי חבריהם. הנאשם שב על עקבותיו, פיזר איזמי רצח לעבר י', ביקש סכין ולא נענה לבקשת ההרגעה שבאה מפיו של י'. לאחר מכן שב הנאשם עם סכין, ובשלב בו י' וחבריו כבר הגיעו למדרגות בסמוך ליציאה - פגע הנאשם ב' בעוצמה בחזהו באמצעות הסכין. על כן, גם אם נקבל את הטענה כי י' פתח במעגל האלימות, מה שאינו נכון, שכן התנהלותו של הנאשם מלכתחילה, בצורת נהיגתו, הייתה אלימה, תגובתו של הנאשם הייתה הרבה מעבר ל"לא מידתית". הנאשם שלט במעשיו: הוא תר אחר סכין, מצא ושב ופגע ב' ובא'. הנאשם יכול היה להימנע ממעשיו. מידת שליטתו במעשי הדקירה הייתה מוחלטת. לצד אלה יש להדגיש הפגיעה העוצמתית ב', כאשר סכין הונפה אל מול חזהו וננעצה שם בעוצמה וגרמה לנזק ולפגיעה משמעותית ב', הכל כמפורט בתסקיר. מדובר במעשה בריונות שעשה שימוש בסכין ליישוב "סכסוך" וגורם לו הוא הנאשם ולא אחר. מדובר בתופעה קשה, מכוערת, הפושה בחברה, וחובה על בית המשפט לסייע במגורה אחרת התופעה תתגבר. יש לגדוע הפיכת החברה לחברה אלימה, כפי שמתרחש אל מול עינינו. בגזירת העונש, במקרים אלה, **"שומה עלינו לשוות נגד עינינו לא רק את הנאשם ואת צורכי שיקומו... אלא גם את הנפגעים ממעשיו.. ואת הנפגעים ממעשים - בכוח שיעשו אם לא נגיב בחומרה..."** (ע"פ 5753/04).

לאור כל אלה, המתחם הראוי הנו 6 עד 11 שנת מאסר בפועל. במסגרת קביעת עונשו של הנאשם במתחם יש להביא בחשבון גם הודאתו וכנראה ראשית הפנמת טיב התנהגותו.



8. לאור האמור אנו גוזרים על הנאשם כלהלן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 7.5 (שבע וחצי) שנים - תקופת מאסרו מיום מעצרו.
- ב. הפעלת המאסר המותנה לתקופת 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 66753-12-15 (בית משפט השלום בירושלים), במצטבר לתקופה שנקבעה בס"ק א'.
- ג. מאסר מותנה לתקופת 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. פיצוי למתלונן י' בסך 100,000 ₪ ופיצוי למתלונן א' בסך 10,000 ₪. הפיצויים ישולמו עד ליום 1/10/18.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ח, 19 יוני 2018, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד